

Varga Imre atya - a katona, a pap, a példakép

Varga Imre atya 1920. november 21-én született Zalatárnokon. 3 fiú- és 1 lánytestvére volt. Gyerekkorában sokat segített a faluban: kapált, kaszált és makkot ültetett. *„Négy testvérem volt. Otthon krumplit, zsiros kenyeret ettünk. Szegények voltunk, de szabadok! Csodálatos világ volt.”* Egészen addig, amíg 1941 októberében be nem sorozták katonának.

Két héttel később kapta meg a SAS – behívót, és a pécsi 4-es hadtesthez került. Újjonckorában ugratással tanították meg az engedelmességre. Ruhájuknak mindig tisztának kellett lennie. Amikor már hatodjára küldték vissza, rájött, hogy felesleges tovább pucolnia. Így tett egy kört és visszament. Erre azt mondták: *„Na látja! Hát miért nem tudta először ilyen szépen kipucolni?”*

Másik alkalommal tiszthelyettese parancsba adta, hogy „szeljenek” (lopjanak) napraforgót az állatoknak. Azonban ő nem volt hajlandó erre. Egyik nap 9-kor takarodót fújtak, azonban ő úgy tett, mintha nem hallaná. Azt mondta: *„Akkor fekszem le, amikor akarok.”* Erre kidobatták a ruháját az ablakon, így másnap kénytelen lett volna ruha nélkül megjelenni a szemlén. Azonban egyik raktáros barátja megsajnálta, és adott neki egy tiszta ruhát. Másnap a parancsnok már előre örült, és messziről kiabált: *„Varga! Maga piszok, mocsok, gazember!”* A válasz azonban meglepte: *„Kikérem magamnak! Nem vagyok se piszok, se mocsok, se gazember! Ki volt az, aki elküldött napraforgót lopni? És nem disznóevő vagyok, hanem katona! Azonnal kérem az áthelyezésemet a harctérre!”*

1942-ben Brjanszk - térségbe osztották be. Itt partizáncsapatok ellen harcolt. 1943 januárjában a szovjetek nagy erővel megtámadták a Don-kanyarban állomásozó magyarokat, akik visszavonultak. Imre atyáék 900 km-t tettek meg gyalog a hidegben, élelem nélkül, szovjet tankokkal a nyomukban. Az egyik falu határában véletlenül lemaradt. Csak néhány szót tudott oroszul, és nem tudta, hogy mi vár rá a faluban. Mégis bekopogtatott az egyik házba. *„Zdrasztvujtje!”* – köszönt. Elkezdett könnyezni, amikor magyarul köszöntek vissza. A házigazda elmondta, hogy jól ismeri Zala megyét, mert az első világháborúban Lentiben volt hadifogoly. Másnap reggel megmutatták, hogy merre találja a csapatát. Májusban elkezdték hazaszállítani őket.

Később Dombegyházára vezényelték. Ő elment egyedül imádkozni a templomba. Mire kiért, látta, hogy lebombázták az utcákat, és mindenféle halott katonák fekszenek. Ekkor észrevette, hogy vele szemben egy T-34-es öt veszi célba és lő. Azonban nem talált. Ezután egyik társa bedobott egy gránátot a tankba, ami felrobbant. Megint túlélte.

Amikor megtudták, hogy Hitler meghalt, a szovjet katonák odamentek hozzájuk, és azt mondták, hogy menjenek haza velük együtt. Megérkeztek, elkezdődött a fogság ideje. Imre atya 1 hónap alatt 30 kilót fogyott. Végül 1945 szeptemberében térhetett haza. A fogságban megfogadta, hogyha hazatér, akkor pap lesz. A szemináriumban nehézkesen tanult, többször el akarták küldeni, de mégis megállta a helyét.

Végül 1954. június 20-án szentelték fel pappá. A forradalom idején másfél hónapig az ÁVH fogságában volt. Brutálisan megverték a kihallgatásokkor, egészen addig, ameddig az egyik, a rokonságába tartozó ÁVH-s tiszt – akit nem ismert – ki nem hallgatta. Utána elengedték, de kérnie kellett a püspöktől az áthelyezését, illetve mindenkinek azt kellett mondania, hogy őt nem bántották.

Ezután több helyen szolgált, templomot restauráltatott vagy építtetett. (Például: Csesztregen, Zalabaksán és Pórszombaton).

2006-ban zarándoklatot vezetett a Don-kanyarba, ahol oly sokat szenvedett.

Gyémántmiséjén – 2014. június 14-én – rengetegen voltak Zalatárnokon.

Varga Imre atya a gyémántmiséjén (fotó: zaol.hu)

2016. január 13-án (ahogy ő korábban mindig mesélte; a „*doni áttörés*” napján) hunyt el szülőfalujában.

A zalatárnoki emberek nagyon sokat köszönhetnek neki, tanította az embereket, mindenkire volt pár kedves szava, illetve a munkákban is segített (főleg szüreteléskor). Többek között ministrálni is ő tanított meg engem. A tárnoki emberek szívében még sokáig élni fog az emléke Varga Imre atyának.

Baki Florentin (12.b)

Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium

Zalaegerszeg